

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/66/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221010310
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4221010310.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci proti obžalovanému S. X., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného S. X. (ďalej len „obžalovaný“) proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 26.08.2021, sp. zn. OT/48/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 28. októbra 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovanému:

S. X. nar. XX.X.XXXX v H., trvale bytom

E., H. X/X, t.č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Nitre,

u k l a d á

Podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a za zistenia priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 5 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 27. júla 2021 v meste J. viedol osobné motorové vozidlo zn. P. K. evidenčného čísla J. XXXP. po M. ulici, kde bol z dôvodu nedania prednosti sprava prichádzajúcemu inému motorovému vozidlu zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru E., ktorej nevedel predložiť vodičský preukaz, a to z dôvodu, že nie je držiteľom vodičského oprávnenia, a ktorá u neho - vzhľadom na to,

že javil príznaky požitia alkoholických nápojov - o 09.26 hod. vykonala dychovú skúšku certifikovaným meracím prístrojom zn. AlcoQuant 6020 Plus s výsledkom 0,69 mg./l alkoholu v dychu, čo zodpovedá hodnote 1,44 promile alkoholu v krvi, pričom následnou lustráciou v príslušných evidenciách bolo zistené, že obvinený má rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/15/2017-234 zo 6.12.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 22.12.2018, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 rokov, a to do 22.9.2024.

Za to mu bol podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, za zistenia priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno m/, h/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 5 písmeno a/ Trestného zákona obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia, podal odvolanie obžalovaný, čo do výroku o uloženom treste.

Prostredníctvom obhajcu odôvodil svoje odvolanie tým, že k spáchaniu skutku sa priznal na polícii, taktiež na súde počas verejného zasadnutia o väzbe, rovnako na hlavnom pojednávaní. Nikdy nič nezatajoval, orgánom činným v trestnom konaní aj súdu presne opísal všetky dôležité skutočnosti a celý priebeh skutku. Urobil vyhlásenie o vine. Podotkol, že rozhodnutie súdu o uznaní viny považuje za správne a zákonné, trest odňatia slobody však považuje za neprimeraný. Mal za to, že súčasne s jeho priznaním vznikla aj ďalšia poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona, nakoľko aktívne pomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, ktoré súd prijal, pričom on sám viac v tomto smere urobiť nemohol. Súd I. stupňa teda podľa jeho názoru nesprávne vyhodnotil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a nesprávne zvýšil zákonom ustanovenú trestnú sadzbu o jednu tretinu - po zohľadnení tejto poľahčujúcej okolnosti by mal byť pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností 1:1, čím sa dolná hranica trestnej sadzby nezvyšuje a horná neznižuje, v dôsledku čoho je trestná sadzba v rozmedzí 0 až 24 mesiacov. V tejto súvislosti v konkrétnostiach poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Tdo 63/2016 a Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/83/2016. Mal tiež za to, že súd pri ukladaní trestu dostatočne nezohľadnil rodinné pomery obžalovaného, ktorý vychováva spolu s družkou tri maloleté deti vo veku trinásť, dvanásť a deväť rokov, pričom celý príjem do domácnosti je založený na sociálnych dávkach a jeho príjme z pomocných prác. Podotkol, že si aktívne hľadá prácu na plný úväzok, čo je z dôvodu jeho trestnej minulosti a chýbajúceho vzdelania a vodičského preukazu však bezvýsledné. Bez jeho príjmu z pomocných prác je príjem rodiny nedostatočný, už teraz počas výkonu väzby mali finančné problémy a tieto budú ešte vážnejšie v prípade výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Trest zákazu činnosti na doživotie považoval sám o sebe za takú prísnu sankciu, že popri nej je uloženie trestu odňatia slobody neprimerané, navyše má kvôli nej sťažené podmienky už pri hľadaní práce a ceste do akéhokoľvek zamestnania, preto by mu malo byť zo strany súdu umožnené, aby v čo najkratšom čase vedel nájsť zamestnanie za účelom zabezpečenia svojej rodiny; jeho umiestnenie v ústave na výkon trestu odňatia slobody považoval z hľadiska nápravy za kontraproduktívne. Žiadal, aby odvolací súd zmenil výrok o treste odňatia slobody a okrem obligatórneho trestu zákazu činnosti na doživotie mu uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici s podmiennečným odkladom jeho výkonu.

Vlastným písomným podaním namietal, že rozhodnutie o jeho zadržaní sp. zn. ORPZ-KN-ODI2-P-22/2018 z 12.04.2018 mu bolo doručené až dňa 27.07.2021 keď bol vzatý do väzby a na základe tohto rozhodnutia mu bol udelený doživotný zákaz viesť motorové vozidlá, čo priamo súvisí s rozsudkom sp. zn. 0T/48/2021, mal za to, že stráca svoju právoplatnosť na základe premlčacej doby. Za porušenie zákona považoval vedenie výsluchu jeho osoby v čase, keď bol pod vplyvom alkoholu. Vyslovil presvedčenie o predpojatosti polície v Hurbanove, na ktorú už v minulosti podal trestné oznámenie, pričom dodnes nemá vedomosť, ako bola táto vec vyriešená. Žiadal Krajský súd v Nitre o nezávislé prejednanie jeho veci a vyvodenie záveru.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za správny a zákonný, vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného uviedla, že poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona nie je možné automaticky priznávať pri postupe podľa § 257 Trestného poriadku pri vyhlásení o vine, je potrebné prihliadať, tak ako je tomu v danom prípade,

na charakter trestnej činnosti, keď obžalovaný bol pri jej spáchaní pristihnutý hliadkou polície a teda nedošlo k výraznému napomáhaniu pri objasňovaní trestnej činnosti. Odvolanie obžalovaného žiadala zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

K tvrdeniam prokurátorky obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti nie je potrebná aktívna spolupráca obžalovaného s orgánmi činnými v trestnom konaní, podotkol, že obžalovaný sa mohol v konaní pred súdom aktívne brániť, tzn. mohol využiť svoje obhajovacie právo, mohol napríklad požadovať, aby boli vypočutí svedkovia, preverená validita výsledkov z merania alkoholu obžalovaného v dychu a pod. Bol názoru, že obžalovanému táto poľahčujúca okolnosť mala byť priznaná. Navrhol rozhodnúť v zmysle petitu písomných dôvodov odvolania.

Obžalovaný k dôvodom odvolania na verejnom zasadnutí nič nedoplnil a v rámci konečného návrhu taktiež súhlasil s tým, čo uviedol jeho obhajca.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku súdu I. stupňa, teda výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie uvedené v ustanovení § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov vo vzťahu k ukladanému trestu.

Po vyhlásení obžalovaného v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/, teda že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a splnení všetkých procesných podmienok ustanovenia § 257 odsek 5, odsek 6 Trestného poriadku súd I. stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného postupom podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Z týchto dôvodov a z dôvodov uvedených v ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal výlučne napadnutý výrok o uloženom treste.

Po preskúmaní výroku o treste odvolací súd, čiastočne sa stotožniac s odvolacími námietkami obžalovaného, zistil, že súd I. stupňa nesprávne nevzhladol poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno n/ Trestného zákona, a teda, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný sa ku skutku už od svojho prvého výsluchu ako i naďalej v priebehu prípravného konania priznával, pričom v konaní pred súdom urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku, teda oboch prečinov tak, ako sa uvádza v obžalobe prokurátora a súd toto jeho vyhlásenie prijal, v dôsledku čoho vykonával už len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste. Je preto nepopierateľné, že v dôsledku postoja obžalovaného od samého počiatku trestného stíhania bol priebeh tohto stíhania zrýchlený a nebolo potrebné zaobstarávať ďalšie dôkazy, než tie nevyhnutné, ktoré boli vykonané. Participácia obžalovaného pri objasňovaní trestnej činnosti v uskutočnenom rozsahu je preto nepochybne postačujúca pre vyvodenie záveru o potrebe priznania poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písmeno n/ Trestného zákona v prospech obžalovaného.

V danej situácii, konštatujúc správnosť zistení súdu I. stupňa vo vzťahu k ostatným priznaným poľahčujúcim okolnostiam (§ 36 písmeno l/ - obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestných činov a úprimne ich oľutoval) a priťažujúcim okolnostiam (§ 37 písmeno h/ - spáchal viac trestných činov, písmeno m/ - bol už za trestný čin odsúdený), vznikla rovnováha pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností odôvodňujúcich ukladanie trestu obžalovanému v rámci základnej zákonnej trestnej sadzby podľa § 348

odsek 1 Trestného zákona za prísnejší trestný prečin s poukazom na § 41 odsek 1 Trestného zákona, teda v rozmedzí 0 až 2 roky. Pri úvahách o druhu a výmere trestu sa však odvolací súd napokon napriek tomu, že vychádzal z neupravenej trestnej sadzby, stotožnil s uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorý takto ponechal nezmenený.

Krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný bol za totožné trestné činy ako v predmetnom prípade odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/181/2010 zo dňa 21.10.2010, kedy mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 rokov, a za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona bol odsúdený aj trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 0T/8/2018 zo dňa 24.01.2018 na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 rokov, ktoré výroky o treste boli rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/15/2017 zo dňa 06.12.2018 zrušené z dôvodu ukladania súhrnného trestu za inú trestnú činnosť obžalovaného, pričom opätovne mu bol okrem uložený (okrem iného) trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 rokov, ktorý zákaz v danom prípade obžalovaný opätovne porušil. Na základe uvedeného je nepochybné, že v prípade obžalovaného ide o druhového recidivistu v súvislosti so závažným porušovaním pravidiel cestnej premávky a nerešpektovaním opakovaných zákazov riadiť motorové vozidlá, preto sa na dosiahnutie účelu trestu z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie a jeho výchovného pôsobenia jednoznačne javí iba nepodmienečný trest odňatia slobody v príslušnej výmere a úvahy o podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody, ako to žiada obžalovaný, resp. o uložení potenciálne možného alternatívneho trestu, nie sú, predovšetkým s poukazom na spôsob spáchania trestných činov a osobu obžalovaného, vôbec na mieste a obžalovaným prezentované rodinné pomery preto v tomto smere nevykazujú nijakú relevanciu.

Pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, odvolací súd zhodne ako súd I. stupňa obžalovaného zaradil s poukazom na § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Z dôvodu, že obžalovaný sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, hoci už bol za taký trestný čin, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, dvakrát odsúdený (ako odvolací súd konkretizoval vyššie), v zmysle tzv. zásady trikrát a dost', súd I. stupňa správne obligatórne obžalovanému ukladal podľa § 61 odsek 5 písmeno a/ Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie, preto aj tento výrok o treste zostal odvolacím súdom nezmenený.

Krajský súd z dôvodov vyššie uvedených rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.